

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 6T/141/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118011106
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Špirek
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4118011106.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom JUDr. Dušanom Špirekom, v trestnej veci proti obžalovanému L. P. a obžalovanému A. X., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Leviciach dňa 19.11.2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

1. L. P., narodený XX.XX.XXXX v E., trvale bytom K vodárni XXX/XX, K., okres E., t. č. V. na výkon väzby a V. na výkon trestu odňatia slobody v E.,

2. A. X., narodený XX.XX.XXXX v E., trvale bytom F. XXX/XX, P., okres E., t. č. V. na výkon väzby a V. na výkon trestu odňatia slobody v E.,

s a u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

obžalovaní v 1. a 2. rade

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 03.03.2018 v čase okolo 02.30 hod. na S. ulici v E. v priestoroch železničnej stanice medzi budovou železničnej polície a železnou lávkou cez koľajisko použili násilie proti poškodenému U. S. tak, že po tom, ako poškodený U. S. v podnapitom stave vyšiel z pohostinstva s názvom Kajot na Staničnej ulici a kráčal smerom na železničný perón, jeden z páchatel'ov k nemu pristúpil a pod zámienkou, že mu niečo ukáže, ho vylákal na miesto činu, kde ho bez slova sotil na zem, načo pristúpil k poškodenému druhý páchatel', ktorý poškodeného začal kopať do tela v oblasti ramena a boku ruky a nohy, načo prehľadali poškodenému U. S. vrecká, pričom mu z prvého vrecka vetrovky odcudzili peňaženku s hotovosťou približne 40,- eur a dokladmi, pričom z peňaženky vybrali finančnú hotovosť a peňaženku hodili na zem a z ľavého vrecka nohavíc mu odcudzili mobilný telefón zn. LG čiernej farby, nezisteného typu a IMEI a následne spolu odišli na neznáme miesto, čím poškodenému U. S. spôsobili doposiaľ presne nevyčíslenú škodu, pričom poškodený U. S. uvedeným konaním obvinených neutrpel zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie, pričom obvinený L. P. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/40/2017, právoplatným 03.02.2018 bol odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona,

t e d a

obžalovaní v 1. a 2. rade

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

tým spáchali

obžalovaní v 1. a 2. rade

- zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,

a
odsudzujú sa :

obžalovaný L. P.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť § 36 písmeno d), písmeno l), písmeno n), zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, v zmysle zásad podľa § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, súd zrušuje výroky o treste uložené obžalovanému, rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/64/2018 zo dňa 12.07.2018, a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/95/2017 zo dňa 23.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

obžalovaný A. X.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona a podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Nitre podal dňa 30.08.2018 na L. P. a A. X. obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s tým, že samosudca túto preskúmal a po oboznámení sa s listinným materiálom rozhodol o nariadení hlavného pojednávania a rozsahu dokazovania.

Po nariadení hlavného pojednávania a prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný A. X. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v obžalobe prokurátora č. 1 Pv 158/18/4403-34 zo dňa 30.08.2018. F. L. P. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v obžalobe prokurátora č. 1 Pv 158/18/4403-34 zo dňa 30.08.2018.

Obžalovaný L. P. na všetky položené otázky uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písm. c/, d/, f/, g/, a h/ Trestného poriadku odpovedal áno.

Súd v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného L. P. o tom, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku uznesením vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaný L. P. priznal k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní, sa nevykoná a v jeho prípade sa vykonávajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku samosudca pokračoval vo výsluchu obžalovaného L. P. o účasti obžalovaného A. X. na skutku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra č. 1 Pv 158/18/4403-34.

Na základe vyššie uvedeného súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, a to výsluchom obžalovaného A. X., obžalovaného L. P., poškodeného - svedka U. S., svedkyne A. M., prečítaním bol oboznámený znalecký posudok č. XX/XXXX znalca A. D. X. a následne boli prečítané listinné dôkazy.

Po vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný skutkový stav:

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2018 bol vypočutý obžalovaný A. X., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že v inkriminovaný deň sa nachádzal na stanici, kde čakal na spoj. Na stanici videl aj obžalovaného L. P., ktorého pozná len z videnia, ako sa rozpráva s poškodeným - svedkom U. S., ktorému obžalovaný L. P. dával cigaretu a zapínal kabát. Obžalovaný A. X. ďalej uviedol, že išiel vykonať malú potrebu, keď uvidel, ako sa obžalovaný L. P. a poškodený - svedok U. S. handrkujú na zemi, sácali sa a doťahovali sa na zemi. Obžalovaný A. X. uviedol, že k nim pribehol, odsotil obžalovaného L. P. od poškodeného - svedka U. S., pričom obžalovaný A. P. odstúpil od poškodeného - svedka U. S., no vytiahol mu z vrecka peňaženku. Následne obžalovaný A. X. odchádzal, dobehol ho obžalovaný A. P. s tým, že povedal, že vrátil poškodenému - svedkovi U. S. jeho peňaženku, no mal pri sebe mobilný telefón a pýtal sa obžalovaného A. X., či sa dá tento telefón odblokovať, na čo mu obžalovaný A. X. povedal, nech telefón vráti, keďže vedel, že nie je jeho. Následne spolu kráčali smerom k úradu, kde ich zastavila policajná hliadka, ktorá ich zobrala na identifikáciu na miesto činu k poškodenému - svedkovi U. S. a následne vypovedať na políciu. Obžalovaný A. X. tiež uviedol, že na políciu ho poškodený - svedok U. S. neopoznal, lebo bol opitý.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2018 bol vypočutý obžalovaný L. P., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že na vlakovej stanici sa stretol s obžalovaným A. X., vtom zbadali poškodeného - svedka U. S. a obžalovaný A. X. povedal, aby ho išli spraviť, čo obžalovaný L. P. pochopil tak, aby ho išli olúpiť a tak súhlasil. Obžalovaný L. X. ďalej uviedol, že pristúpil k poškodenému, viedol ho do uličky, kde bola tma, zapol mu kabát, sotil ho a vybral mu z vrecka peňaženku a telefón, medzitým obžalovaný A. X. ešte poškodeného prehľadával. Následne spolu odchádzali od poškodeného a keď obžalovaný L. P. po otvorení peňaženky poškodeného zistil, že v nej nie sú peniaze, vrátil ju poškodenému, pričom tak urobil sám od seba, keďže v nej neboli žiadne peniaze, následne spolu odišli, keď ich zastavila policajná hliadka a obžalovaný L. P. sa ihneď ku skutku priznal. Obžalovaný L. P. tiež uviedol, že obžalovaný A. X. ho volal so sebou, keď odchádzali, nehovoril mu, aby vrátil poškodenému peňaženku ani telefón, práve obžalovaný A. X. hovoril, že telefón predá a že sa rozdelia. Podľa § 260 Trestného poriadku bola obžalovanému L. P. prečítaná výpoveď spoluobžalovaného A. X., ku ktorej obžalovaný L. P. uviedol, že spoluobžalovaný A. X. vo svojej výpovedi klamal.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2018 bol vypočutý poškodený - svedok U. S. (ďalej len „poškodený“), ktorý ku skutku uviedol, že okolo pol druhej odchádzal z baru a išiel na stanicu, keď k nemu pristúpil obžalovaný L. P., ktorý ho oslovil a zaviedol bokom k lávke, do prítmia, kde ho tento začal šacovať a sotil ho na zem. Následne poškodený videl, ako sa druhá osoba k nemu rozbehla smerom od stanice a keď pribehla, začala ho kopať, nevedel však presne identifikovať túto osobu, nevie povedať, či to bol obžalovaný A. X., nakoľko tam bola tma, ale vie, že to bola rozdielna osoba od obžalovaného L. P.. Brániť sa nevedel, nakoľko naňho boli dvaja a on bol sám. Následne sa obaja útočníci vzdialili rýchlym krokom od poškodeného s tým, že po chvíli sa jeden z nich vrátil a hodil smerom k poškodenému na zem peňaženku. Následne išiel poškodený na autobusovú stanicu, kde stretol policajnú hliadku, ktorej oznámil čo sa stalo. Približne po 10 minútach sa policajná hliadka vrátila už s dvoma pánmi, tými istými, ktorí sedia v pojednávacej miestnosti, (poškodený ukázal na obžalovaného A. X. a obžalovaného L. P.) a všetci traja spolu s policajtmí išli na policajnú stanicu.

Obžalovaný A. X. kládol poškodenému otázky, na ktoré poškodený odpovedal tak, že uviedol, že doma vypil asi 2 dcl vodky, potom ďalšie vodky vypil v bare Pelikán a v bare Kajot.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.11.2018 bola vypočutá svedkyňa A. M., ktorá v rámci svojej výpovede uviedla, že pracovala ako barmanka v bare nachádzajúcom sa na železničnej stanici a o

poškodenom uviedla, že si myslí, že ide o pána, ktorý v ten večer v bare pil vodky ako jediný, preto vie, že vypil 22 vodiek a bol síce totálne opitý, no nesprával sa nejako agresívne, akurát prevrátil stôl a obťažoval jednu zákazníčku, ale okrem toho mal len blbé reči.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2018 bol prečítaný znalecký posudok A.. D. X., súdneho znalca z odboru psychiatria, číslo 23/2018, z ktorého vyplýva, že poškodený netrpí a ani v čase skutku netrpel žiadnou závažnou duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti, pričom tieto v čase skutku neboli ani forenzne významne znížené. Poškodený je závislý od alkoholu, no ide o probanda s vysokou toleranciou na alkohol, preto ani prostá ebrieta, ktorú si privodil nadmerným konzumom alkoholu, nemala forenzne významný vplyv na jeho schopnosť správne vnímať, zapamätať si priebeh vyšetrovaného skutku, ako ho aj správne reprodukovat'.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/40/2017 zo dňa 18.01.2018 vyplýva, že obžalovaný L. P. bol odsúdený za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona spolupáchatel'stvom a za tento trestný čin mu bol predmetným rozsudkom uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/64/2018 zo dňa 12.07.2018 vyplýva, že obžalovaný L. P. bol odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a predmetným rozsudkom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a taktiež bol predmetným rozsudkom zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/95/2017 zo dňa 23.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/65/2017 zo dňa 13.07.2017 vyplýva, že obžalovaný A. X. bol odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona a predmetným trestným rozkazom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s tým, že výkon trestu odňatia slobody sa obžalovanému podmienečne odložil a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný L. P. spáchal 2 priestupky.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný A. X. spáchal v období od 15.05.2013 do 12.08.2018 dokopy 11 priestupkov.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry SR obžalovaného L. P. vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti štyrikrát súdne trestaný.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry SR obžalovaného A. X. vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti šesťkrát súdne trestaný.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný relevantný listinný materiál, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, a to na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom na základe takto vykonaného dokazovania dospel k nasledovným záverom:

Trestného činu lúpeže podľa § 188 Trestného zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Trestný čin lúpeže má dva objekty, a to osobnú slobodu a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť. Objektívna stránka je naplnená použitím

násilia alebo hrozby násilím, alebo prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Odpor poškodeného však nie je podmienkou. Pokiaľ ide o formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, cudzou vecou sa rozumie vec, ktorá nepatrí páchatelovi buď vôbec, alebo nepatrí výlučne jemu, pričom nie je rozhodujúca hodnota veci a ani to, či poškodenému vôbec vznikla škoda, resp. že nemal pri sebe žiadnu vec. Úmysel páchatela smeruje k tomu, aby prekonal, resp. znemožnil odpor obete, pre ktorý sa inak nemôže zmocniť veci, ako aj k tomu, aby sa zmocnil cudzej veci. Trestný čin je dokonaný už samotným použitím násilia alebo hrozby bezprostredného násilia proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nie je nutné, aby sa tento úmysel aj uskutočnil.

Súd vzhľadom na vyhlásenie a doznanie obžalovaného L. P., jeho konanie kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný L. P. spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a preto sa súd vinou obžalovaného L. P. ďalej nezaoberal.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný - A. X. sa dopustil skutku kladenému mu za vinu v obžalobe prokurátora. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, keďže konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Vina obžalovaného A. X. je jednoznačne a nespochybniteľne preukázaná viacerými dôkazmi, predovšetkým výpoveďou jeho spoluobžalovaného L. X., ktorý obžalovaného A. X. jednoznačne označil ako svojho spolupáchatela, pričom taktiež presne opísal priebeh skutku a počínanie si obžalovaného A. X. počas inkriminovaného skutku. Obžalovaný L. P. opísal priebeh skutku rovnako, ako ho popísal sám poškodený, ktorý síce presne neidentifikoval ako druhého páchatela A. X., nakoľko bola tma a nevidel mu do tváre, ale identicky ako obžalovaný L. P., popísal priebeh a jednotlivé podrobnosti skutku. Poškodený vyslovil jednoznačné presvedčenie o tom, že útočníci, ktorí mu násilím odcudzili mobilný telefón a peňaženku, boli dvaja, z toho jeden (obžalovaný L. P.) ho sotil na zem a zobral mu peňaženku a mobilný telefón a ten druhý pribehol a kopal ho keď ležal na zemi, následne obaja páchatelia spoločne odkráčali od poškodeného. Túto výpoveď poškodeného (o tom, že páchatelia boli dvaja a spoločne odišli od poškodeného), potvrdil aj obžalovaný L. P., keď uviedol, že spoločne s obžalovaným A. X. odkráčali od poškodeného a následne ich po pár minútach zastavila policajná hliadka. Z uvedeného vyplýva, že nielenže bolo preukázané, že páchatelia boli dvaja, z toho jeden bol obžalovaný L. P., ale aj to, že druhým páchatelom bol práve obžalovaný A. X., nakoľko ten uviedol, že potom, ako videl, že sa obžalovaný L. P. s poškodeným handrkujú, pribehol k nim a odsotil obžalovaného L. P. od poškodeného, následne odkráčal a za ním hneď išiel obžalovaný L. P..

Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že napriek tomu, že poškodený nevedel presne identifikovať druhého páchatela ako obžalovaného A. X., jeho vinu zo spáchania skutku preukazuje skutočnosť, že obžalovaný A. X. sám uviedol, že sa snažil obžalovaného L. P. odtrhnúť od poškodeného. Uvedeným tvrdením obžalovaný A. X. teda priznal, že bol prítomný pri skutku, aj keď poprel, že v pozícii druhého útočníka. Vo svojej výpovedi však nehovoril o žiadnej inej osobe (okrem obžalovaného L. X.), ktorá by bola prítomná pri útoku na poškodeného. Z uvedeného teda vyplýva, že tak poškodený, ako aj obžalovaný L. P. hovorili o dvoch páchateloch, ktorí použili násilie voči poškodenému, pričom obžalovaný L. P. za druhého útočníka jednoznačne označil A. X., poškodený nevedel jednoznačne určiť, kto ním bol, ale vedel, že boli dvaja. Súd má tak za to, že obžalovaný A. X. sa tak síce nepriamo, no sám usvedčil z toho, že je druhým páchatelom predmetného skutku. V tejto súvislosti súd taktiež dáva do pozornosti skutočnosť, že obžalovaný L. P. pri označení jeho spoluobžalovaného nemal dôvod klamať o osobe spoluobžalovaného, nakoľko sám sa hneď priznal policajnej hliadke k tomu, čo so spoluobžalovaným spáchali, navyše tým, že označil za spoluobžalovaného A. X. nezískal žiadnu výhodu, žiadnu poľahčujúcu okolnosť, nekonal teda pri označení svojho spolupáchatela zo žiadneho zistného motívu. Súd sa taktiež domnieva, že pravdivé priznanie obžalovaného L. P. nasvedčuje tomu, že rovnako pravdivo vypovedal pri identifikácii svojho spolupáchatela. Obžalovaný L. P. navyše nemohol v čase skutku, ani po ňom, vedieť, či poškodený videl do tváre jemu alebo obžalovanému A. X., čo nasvedčuje tomu, že pri priznaní ku skutku konal úprimne a vypovedal pravdivo, a to aj v otázke druhého páchatela - obžalovaného A. X..

Ohľadom vierohodnosti výpovede poškodeného má súd preukázané, že tak vina obžalovaného A. X., ako aj vierohodnosť výpovede poškodeného U. S. je preukázaná znaleckým posudkom znalkyne A.. D. X. č. 23/2018, z ktorého vyplýva, že poškodený netrpí a ani v čase skutku netrpel žiadnou závažnou duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti, s tým, že poškodený je síce závislý od alkoholu, no má vysokú toleranciou na alkohol, preto ani prostá opitosť, ktorú si privodil nadmerným konzumom alkoholu, nemala forenzne významný vplyv na jeho schopnosť správne vnímať, zapamätať si priebeh vyšetrovaného skutku, ako ho aj správne reprodukovať. Znalecký posudok teda jednoznačne preukázal, že poškodený napriek tomu, že bol opitý, vedel správne vnímať a vyhodnotiť udalosti, ktoré sa mu v inkriminovanom čase stali. Jeho výpoveď o tom, že skutku sa dopustili dvaja páchatelia je tak potvrdená nielen výpoveďou spoluobžalovaného L. X., ale navyše aj znaleckým posudkom. Súd v tejto súvislosti taktiež dáva do pozornosti, že výpoveď svedkyne A. M. o tom, že poškodený bol, ako to sama označila, v stave „totálnej“ opitosti nemožno v žiadnom prípade porovnávať s vykonaným znaleckým dokazovaním. Znalecký posudok A.. D. X. na vysoko odbornej úrovni vyhodnotil stav opitosti poškodeného a mieru ovládacích a rozpoznávacích schopností, kdežto svedkyňa A. M. nemohla kvalifikovane posúdiť mieru opitosti poškodeného a to, ako naňho vplývalo vypité množstvo alkoholu, robila tak na základe svojho subjektívneho dojmu, ktorý však v žiadnom prípade nemôže byť vyhodnotený ako objektívne hodnoverný, resp. porovnateľný s výsledkami znaleckého posudku.

Súd má tiež za to, že tak ako v prípade obžalovaného L. P., rovnako aj v prípade obžalovaného A. X., ide o osoby s trestnou minulosťou, s viacerými odsúdeniami, čo vyjadruje „vyššiu pravdepodobnosť“ opätovného páchania trestnej činnosti, či už iného, podobného alebo dokonca rovnakého charakteru ako v prípade žalovaného skutku.

Z vykonaného dokazovania, a to aj napriek popieraniu viny zo strany obžalovaného A. X., preukázateľne vyplýva, že obžalovaný A. X. je usvedčovaný celý radom dôkazov, medzi nimi najmä výpoveďou poškodeného, výpoveďou spoluobžalovaného L. P. a taktiež znaleckým posudkom A.. D. X.. Súd preto na základe takto vykonaných dôkazov obžalovaného A. X. uznal vinným zo spáchania trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom. V danom prípade bolo preukázané naplnenie všetkých pojmových znakov uvedeného zločinu obidvomi páchatelmi, teda nielen obžalovaným L. X., ale rovnako obžalovaným A. X..

Po zhodnotení predmetnej dôkaznej situácie a po následnom ustálení otázky skutkového stavu, viny obžalovaného L. P. a obžalovaného A. X. a po právnej kvalifikácii ich konania, súd pristúpil k úvahám o možnom trestnoprávnom postihu obžalovaných, podľa § 34 odsek 1, 2, 3 a 4 Trestného zákona.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu v prípade obžalovaného L. P. súd okrem vyššie uvedeného vychádzal v prvom rade z trestnej sadzby určenej pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, ktorý umožňuje za tento trestný čin uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 3 až 8 rokov. Následne súd musel upraviť túto trestnú sadzbu v zmysle ustanovení § 36 písmeno l), písmeno n), písmeno d), podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, v zmysle zásad podľa § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, taktiež opätovne spáchal ten istý zločin (rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/40/2017 zo dňa 18.01.2018, právoplatným dňa 03.02.2018 bol obžalovaný odsúdený zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom v zmysle § 188 a § 20 Trestného zákona) a súd obžalovaného odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.07.2018, sp. zn. 4T/64/2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/95/2017 zo dňa 23.10.2017), pričom súd na základe uvedeného upravil trestnú sadzbu, v rámci ktorej sa pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému mohol pohybovať, na trestnú sadzbu na 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov. Súd riadiac sa nielen vyššie uvedenými úvahami,

ale taktiež zvážením všetkých relevantných okolností, prihliadnuc na spôsob počínania obžalovaného a jeho následok, pohnútku, zisťný motív a zavinenie /vo forme priameho úmyslu/, prihliadnuc tiež na osobu obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, na existenciu predchádzajúcich odsúdení, na jeho priznanie ku skutku kladenému mu za vinu, ako i na jeho pomery a možnosti nápravy s tým, že súhrn vyššie uvedených okolností a faktorov viedol súd k presvedčeniu, že v danom konkrétnom prípade je potrebné na obžalovaného L. X. pôsobiť nepodmienečným súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, teda na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Obžalovaného súd v zmysle ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko po preskúmaní splnenia materiálnych podmienok uvedených v § 48 odsek 4 Trestného zákona a po zohľadnení predchádzajúceho celkového spôsobu života a správania obžalovaného pred spáchaním trestného činu a jeho postoja k spáchanému trestnému činu dospel k záveru, že vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude jeho náprava a prevýchova lepšie zaručená v najnižšom, t.j. v minimálnom stupni stráženia. Zároveň, keďže súd podľa zásad uvedených v ustanovení § 42 ods. 2 Trestného zákona ukladal obžalovanému súhrnný trest, zrušil výrook o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.07.2018, sp. zn. 4T/64/2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/95/2017 zo dňa 23.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo ich zrušením, stratili podklad.

Pri ukladaní trestu v prípade obžalovaného A. X. súd bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ich pomer a mieru, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Pri určení výšky trestu súd vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby 3 roky až 8 rokov, ktorá je v § 188 ods. 1 Trestného zákona určená v prípade spáchania zločinu lúpeže. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, no bola v jeho prípade zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Súd § 38 odsek 2 a odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorých je potrebné pri ukladaní trestu prihliadať na pomeru a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a v prípade, že prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, upravil trestnú sadzbu na 4 roky a 6 mesiacov až 8 rokov. Na základe uvedeného dospel k záveru, že u obžalovaného bude účel trestu splnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný pred spáchaním predmetného trestného činu nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vyššie uvedené tresty obžalovaného L. P. a obžalovaného A. X. súd považuje z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primerané a zodpovedajúce zákonu.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine a treste plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaných, možností ich nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať právne účinné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.